

30.11.2011 10.33

SEYn kannanotto villiintyneistä kissoista

SEYn kannanotto villiintyneistä kissoista

Villiintyneiksi sanotaan kissoja, jotka ovat eläneet niin pitkään ilman ihmiskontaktia, ettei niitä voi enää sijoittaa lemmikiksi. Villiintyneitä kissoja suojaa eläinsuojelulainsäädäntö. Metsästyslaki määrittelee villiintyneen kissan rauhoittamattomaksi lajiksi, jolloin niitä koskee rauhoittamattomia eläimiä koskeva metsästyslainsäädäntö.

Villiintyneiden kissojen yhteisöt kasvavat nopeasti, eläimet saavat ja levittävät helposti tartuntatauteja, ja ne aiheuttavat ihmisille ja luonnonvaraisille eläimille häiriötä. Villiintyneiden kissojen yhteisöt pysyvät hengissä ja kasvavat Suomessa yleensä vain ihmisen tukemina; joku tarjoaa niille, säännöllisesti tai epäsäännöllisesti, suojaa ja ravintoa. Näitä kissoja voidaan kutsua myös puolivilleiksi.

Eläinsuojeluyhdistyksiin otetaan säännöllisesti yhteyttä ns. villeistä tai puolivilleistä kissapopulaatioista. Yhdistysten tulee aktiivisesti ohjata näitä tapauksia kunnan tai kaupungin eläinsuojeluviranomaisten hoidettavaksi.

Mikäli puolivillin kissayhteisön ”omistaa” joku, joka on halukas vastaamaan kissojen hyvinvoinnista myös jatkossa, on suositeltavin ratkaisu silloin kaikkien yhteisön kissojen sterilisaatio/kastraatio ja palauttaminen omistajalleen. Tällöin vähitellen kissojen määrä vähenee. Eläinsuojeluyhdistysten suositellaan auttavan kissojen sterilisaatiossa/kastraatiossa ja palauttamisessa resurssiensa mukaan. Leikkausoperaatio pyritään ohjaamaan kunnaneläinlääkäriin ja/tai kunnan ympäristöterveyden huollon vastuulle. Operaation aikana on suositeltavaa hoitaa kissojen mahdolliset muut sairaudet ja tulee lopettaa parantumattomasti sairaat eläimet.

Mikäli kissoja ei muutoin saada kiinni, on ne loukutettava eläimille turvallisiksi todetulla ja laillisella pyydystysvälineellä. Kissojen loukuttaminen on luvanvaraista toimintaa, ja loukuttajan on selvitettävä etukäteen, mistä loukutuslupa hankitaan (alueen omistajalta tai viranomaiselta) ja saako paikalle mennä loukuttamaan. Yhdistyksen tulee huolehtia, että sillä on käytössään asianmukaiset loukut. Tarvittaessa voi käyttää erillistä loukutuslupahakemusta (ohessa). Loukut on tarkistettava riittävän usein: pakkasella vähintään kolmen tunnin välein ja kesällä vähintään kaksi kertaa vuorokaudessa. Kylmällä säällä loukun eristäminen esim. styroksilla ja peitoilla on suositeltavaa.

Tapauksissa, joissa on ilmeistä, että kissoilla ei ole omistajaa ja ne ovat villiintyneitä (esimerkiksi autiotalojen populaatiot), on suositeltavaa lopettaa eläin paikan päällä siten, että paikalla olevat muut eläimet (ja ihmiset) huomioidaan, eikä niille aiheuteta pelkoa ja stressiä. Tässä tilanteessa on tarkistettava, että kyse ei ole imettävistä emokissoista. Mikäli imettävä emokissa lopetetaan, myös pentue on otettava haltuun ja hoidettava mahdollisuuksien mukaan kuntoon. Selvästi sisäsiittoisten, sairaiden populaatioiden kissat tulisi lopettaa.

Paikan päällä asianmukaisin keinoin lopetettaessa vältytään kuljetuksesta ja ihmisen läheisyydestä aiheutuvalta stressiltä, joka on villiintyneiden kissojen tapauksessa tarpeetonta kärsimystä. Kissoja kiinniottopaikalla lopetettaessa eläin tulee lopettaa elävänä pyytävään loukkuun eläinsuojelulainsäädäntöä noudattaen, asiansa osaavan henkilön toimesta. Myös näissä tapauksissa on aina tarkistettava, onko eläimellä tunnistusmerkintää.

Mikäli yhdistys ottaa hoiviinsa villiintyneitä kissoja, tulee tarkkailla, onko kissasta vielä lemmikiksi. Mikäli kissa ei ala kohtuullisessa ajassa (noin kuukaudessa) sopeutua ihmisen läsnäoloon ja käsittelyyn, on kissa järkevintä lopettaa. Eläinsuojelun tavoite on elämän laadun ylläpitäminen ja kärsimyksen vähentäminen. Eläintaloissa ei ole välttämättä mahdollista taata villiintyneelle kissalle mahdollisuutta toteuttaa lajinomaista käyttäytymistään, mikä aiheuttaa sille kärsimystä. Lisäksi villiintynyt kissa joutuu vankeudessa ollessaan elämään ihmisen läheisyydestä johtuen pelossa ja stressissä, eikä eläimen kärsimystä ole syytä pitkittää, mikäli kissa ei osoita sopeutumista kohtuullisessa ajassa.

Yhdistyksen hoidossa oleva villiintynyt kissa voidaan luovuttaa uuteen kotiin, mutta vain siinä tapauksessa, että se on yhdistyksen toimesta totutettu siten, että se on turvallisesti nostettavissa, käsiteltävissä ja tarvittavat hoitotoimenpiteet voidaan suorittaa eikä se stressaannu kohtuuttoman paljon ihmisen läheisyydestä.

Villiintyneiden tai arkojen kissojen sosialisoinnissa voi käyttää apuna englanninkielistä opasta:

<http://www.bestfriends.org/nomorehomelesspets/pdf/CatSocialization.pdf>

SEYN kanta on, että villiintyneiksi katsotaan kissat, jotka ovat eläneet niin pitkään ilman ihmiskontaktia, ettei niitä voi enää sijoittaa lemmikiksi. Mikäli yhdistys tai eläinsuojeluvalvoja ottaa hoiviinsa villiintyneitä kissoja, tulee tarkkailla, onko kissasta vielä lemmikiksi.

Mikäli kissa ei ala kohtuullisessa ajassa (enintään kuukausi) sopeutua ihmisen läsnäoloon ja käsittelyyn, on kissa järkevintä lopettaa. Liiton jäsenyhdistysten tulisi pidättäytyä yli kuukauden kestävästä sopeuttamisjaksoista.

Mikäli kissan katsotaan olevan täysin villiintynyt, tulisi se lopettaa mahdollisuuksien mukaan kiinniottopaikalla laillisin menetelmin.